

РАЗПОРЕЖДАНЕ

№

гр. София, 15.11.2022 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 69
състав, в закрито заседание на 15.11.2022 г. в следния състав:
СЪДИЯ: Владимир Николов

като разгледа дело номер **4765** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Предявен е иск с правно основание чл.284-285 от ЗИНЗС.

Производството е образувано по искова молба на Х. Т. И., чрез адв. С. Т. И., срещу ГД "Изпълнение на наказанията" в МП за заплащане на обезщетение за претърпени неимуществени вреди в размер на 10 000 евро (левава равностойност от 19 558.30 лв.), съгласно уточнителна молба от 03.11.2022 г. Претендира се, че вредите са претърпени в периода от 15.09.2017 г. до 31.01.2020 г. (л.9 и л.118 от делото), с изключение на периодите на прекъсване на изтърпяване на наказанието "лишаване от свобода" поради лечение.

Сумата се претендира ведно със законната лихна от прекъсване на увреждането на 31.01.2020 г.

Ищецът претендира, че е претърпял неимуществени вреди - интензивни негативни преживявания в резултат на нечовешки и унижителни условия за изтърпяване на наказание "лишаване от свобода", изразяващи се в фрустрация, чувство за унижение, безпомощност и малоценност, поради различно третиране на неговото увреждане.

Цитира съдебна практика на Европейския съд по правата на човека, според която затворническите власти са длъжни да осигурят на затворниците - инвалиди условия за престой, съобразено с техните индивидуални нужди и увреждания, вкл. като проявят специални грижи да осигурят такива условия, които съответства на специалните нужди, произтичащи от увреждането.

Постъпил е писмен отговор от ответника ГДИН от 04.07.2022 г., чрез юрк. Д. М., в който се оспорва допустимостта и основателността на иска.

Делото е разпределено на настоящия съдия докладчик след няколко отвода на съдии от АССГ по молби на ищеца, в които посочва, че има основания за отвод на всички съдебни състави на АССГ, предвид че има няколко висящи дела между него и АССГ, цитира практика на ЕСПЧ по българско дело, относно критериите за "безпристрастен съд" точно в такава хипотеза (делото Б. Г. срещу България, Решение от 05.04.2018г.) и

счита, че настоящото дело е пример за "пристрастен съд" по смисъла на чл.6, § 1 ЕКПЧ. Това становище за "пристрастност" на АССГ като цяло, на всеки един негов състав, е изразено неколккратно от ищеца в негови молби за отвод от 02.08.2022г. на л.62 по делото, от 12.08.2022 г. на л.80-81, от 21.09.2022 г. на л.118-119 по делото (отново ищецът напомня своето убеждение, че АССГ не е "безпристрастен съд" по смисъла на б, §1 ЕКП, което налагало неговия отвод).

Настоящият съдебен състав на АССГ намира, че не е налице основание за отвод по настоящето съдебно производство.

Процесуалният представител на ищеца мотивира искането си с обстоятелства, които навеждат на нормата на чл.22, ал.1, т.6 ГПК, според която не може да участва като съдия по делото лице, относно което съществуват други обстоятелства, които пораждаат основателно съмнение в неговото безпристрастие. Разпоредбата урежда процедурно средство за спазване на основните принципи на функциониране на съдебната власт – като независима по смисъла на чл.117, ал.2 от Конституцията на РБ и безпристрастна (чл.4 от Закона за съдебната власт).

Правото на справедлив процес по чл.6, пар.1 от ЕКПЧ изисква делата да бъдат разглеждани от независим и безпристрастен съд, създаден в съответствие със закона. Независимостта на съдебната власт е тясно свързана с разделението на властите (чл.1а, ал.2 от ЗСВ) и се тълкува основно като независимост от изпълнителната власт. Член на съдебен състав, който има връзка със страна по делото, вероятно ще е в нарушение и на двете изисквания (стр.531 на „Право на ЕКПЧ“, изд. „С.“, 2015 г.). Нарушение на двете изисквания има не само, ако е налице доказателство за действителна зависимост или пристрастност (субективен критерий), но и ако фактите водат до „основателно съмнение“, че изискването не е изпълнено (обективен критерий). „Безпристрастност“ означава липса на предубеждение или пристрастие. За да бъде изпълнено изискването, съдът трябва да отговаря, както на субективния, така и на обективния критерий (стр.537 на същото издание). Като „функционално или лично“ пристрастие са разглеждани случаи на „йерархични или други връзка с друг участник в производството“ или „лично поведение на съдията“. Обективният критерий е сравним с английската правна доктрина: „Правосъдието не само трябва да се раздава, необходимо е също така да се вижда, как то се раздава“. В тази връзка ЕСПЧ подчертава важността на „външните прояви“ – става въпрос за доверието, което съдилищата в едно демократично общество трябва да вдъхват в обществото. При прилагане на обективния критерий мнението на страна по делото, която твърди пристрастие, е „важно, но не и рашаващо“. От съществено значение е, дали съмнението относно безпристрастността може да бъде доказано обективно.

Според правната теория, съдията е безпристрастен, когато остава чужд на всякакви съображения, които противоречат на обективната истина и на волята на закона, т.е. когато се ръководи само от изискванията на принципите за дирене на истината и законността (стр.114 на „Българско гражданско процесуално право“, автор проф. д-р Ж. С., изд. „Наука и изкуство“, 1988 г.).

В съдебната практика относно визираното основание за отвод, напр. Решение № 13212 ОТ 06.12.2016 г. по адм. д. № 9076/2015 Г., V отд. на ВАС, се откриват мотиви относно липсата на пристрастие: „Съдиите от настоящият съдебен състав считат, че са напълно лично безпристрастни към спора по делото, а от обективна гледна точка не се намират в никаква реална зависимост от страните по спора, която да породи разумно съмнение за безпристрастността им“. В идентичен смисъл е решение № 720 от

16.01.2020 г. по адм. д. № 221/2019 г., V отд. на ВАС: „Преценката за наличието на основанията по чл. 22, ал. 1, т. 6 от ГПК е лична поради многообразието на хипотезите, при които съществуват други обстоятелства, пораждащи основателно съмнение в безпристрастността на съда. Съдията, който е разгледал спора също очевидно е счел, че е напълно лично безпристрастен към спора по делото, а от обективна гледна точка няма никакви данни той да се намира в никаква реална зависимост от страните или предмета на спора, която да породи разумно съмнение за безпристрастността му“. Според определение № 1904 от 13.02.2018 г. по адм. д. № 1373/2018 г., VI отд. на ВАС: „Основанията за отвод са строго лични и са гаранция за безпристрастността на съдията /чл. 4 ЗСВ/“.

Съдията-докладчик на АССГ, I-во отделение, 69-и състав, намира, че изнесените от ищеца факти по заведени от него съдебни производства срещу Административен съд София град не обуславят лично пристрастие, защото настоящият иск не е предявен срещу АССГ. Наличието на спечелени от ищеца искиви производства срещу АССГ е може по никакъв начин да повлияе на личната безпристрастност и професионална възможност на съдия М. С. да разгледа и реши настоящия казус съобразно обективната истина и волята на закона, т.е. като се ръководи само от изискванията на принципите за дирене на истината и законността. В тази връзка следва да се съобрази, че административният съд е първа и единствена инстанция по събиране на доказателства в съдебния административен процес, което поставя на първо място неговата роля за осигуряване на равнопоставеност и състезателност между страните при попълване на делото с относим доказателствен материал. Настоящият съдебен състав не е последна инстанция по приложение на правото, което също изключва наличие на основания за евентуална заинтересованост.

По изложените съображения, съдът уверява насрещните страни по делото в светлината на изведения по-горе субективен елемент на понятието за безпристрастност в практиката на ЕСПЧ, че е професионално убеден и ангажиран да разгледа настоящия спор съобразно задълженията си по чл.117, ал.2 от Конституцията на РБ, чл.1а, ал.2 и чл.4 ЗСВ, като им осигури откритост, достъпност и прозрачност на действията си съобразно чл.5, ал.2 от ЗСВ, справедлив и публичен процес в разумен срок съгласно чл.7, ал.1 ЗСВ и равенство при приложението на закона по смисъла на чл.8, ал.1 от ЗСВ. В изложението смисъл, у съдията-докладчик липсва субективно предубеждение или пристрастие в полза на някоя от страните в процеса.

На основание чл.146 ГПК вр. чл.140, ал.3 ГПК вр. чл.144 АПК съдът следва да съобщи на страните проекта си за доклад по делото, както и да даде указания във връзка с разпределението на доказателствената тежест. По изложените съображения съдът

ОПРЕДЕЛИ:

НАСРОЧВА делото в открито съдебно заседание на 05.12.2022 г. – 11:30 часа, за когато да се призоват страните – ищец: Х. Т. И., чрез адв. С. Т. И., ответник: Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ и като контролираща страна: СГП.

ДА СЕ СЪОБЩИ на страните чл.146 ГПК вр. чл.140, ал.3 ГПК проекта за доклад по делото по иска с правно основание чл.1, ал.1 ЗОДОВ чрез връчване на преписи от настоящото определение:

1. обстоятелствата, от които произтичат претендираните права и възражения: претърпени от ищеца неимуществени вреди в размер на 10 000 евро (левава равностойност от 19 558.30 лв.), в периода от 15.09.2017 г. до 31.01.2020 г. с изключение на периодите на прекъсване на изтърпяване на наказанието "лишаване от свобода" поради лечение, ведно със законната лихна от прекъсване на увреждането на 31.01.2020 г.

Ищецът претендира, че е претърпял неимуществените вреди в резултат на нечовешки и унижителни условия за изтърпяване на наказание "лишаване от свобода", изразяващи се в фрустрация, чувство за унижение, безпомощност и малocenност, поради различно третиране на неговото увреждане Твърди неизпълнение на задълженията на затворническите власти да осигурят на затворниците - инвалиди условия за изтърпяване на наказанието, съобразени с техните индивидуални нужди и увреждания, вкл. да проявят специални грижи да осигурят такива условия, които съответства на специалните нужди, произтичащи от увреждането.

2. правната квалификация на правата, претендирани от ищеца - чл.284-285 от ЗИНЗС

3. липсват права и обстоятелства, които се признават;

4. няма спорни обстоятелства, които не се нуждаят от доказване, освен размера на законната лихва върху претенцията за неимуществени вреди, началният момент на който е правен въпрос.

УКАЗВА на основание чл.146, ал.1, т.5 ГПК вр. чл.154, ал.1 ГПК на ищеца, че носи доказателствена тежест за установяване съществуването на фактите и обстоятелствата, посочени в исковата молба, от които черпи благоприятни за себе си правни последици, както и всички елементи от фактическия състав на отговорността на ответника по чл.1, ал.1 ЗОДОВ: претърпени неимуществени вреди, пряка и непосредствена причинна връзка между вредите и незаконосъобразната дейност на администрацията.

УКАЗВА чл.146, ал.1, т.5 ГПК вр. чл.154, ал.1 ГПК на ответника НАП, че носи доказателствена тежест за установяване на съществуването на фактите и обстоятелствата, от които черпи благоприятни за себе си правни последици, както и евентуално относно липсата на елементи от фактическия състав на отговорността му по чл.1, ал.1 ЗОДОВ: липса на претърпяна имуществена/неимуществена вреда, липса на пряка и непосредствена причинна връзка между вредата и незаконосъобразното бездействие, както и евентуално съпричиняване на вреди, липса на административна дейност, както и твърденията си в отговора на исковата молба.

УКАЗВА на страните, че на основание чл.294, ал.5 от ЗИНЗС при доказаност на нарушение по чл.3, ал.2, вр. ал.1 от ЗИНЗС неимуществените вреди се предполагат до доказване на противното.

ЗАДЪЛЖАВА ответника Главна дирекция „Изпълнение на наказанията” на основание чл.284, ал.3, изр1 от ЗИНЗС в 7-дневен срок от съобщението да представи по делото справка в рамките на исковия период 15.09.2017 г. до 31.01.2020 г. в кои периоди ищецът Х. Т. И. е бил на лечение, както и какви са установените при него въз основа на медицински документи увреждания, налагат ли същите специфични условия на изтърпяване на наказание и ако "да" - какви са те, като му указва, че при неизпълнение на това задължение и на основание чл.284, ал.3, изр.2 от ЗИНЗС може да приема твърденията на ищеца за доказани.

Преписи от разпореждането на основание чл.138, ал.3 АПК да се изпратят на страните

ведно с призовката за насроченото открито съдебно заседание.
Разпореждането не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: